

Sygn. akt. IV Ka 86/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Szyszko

Sędziowie SSO Joanna Żelazny

SSR del do SO Izabela Krupa (spr.)

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale T. K. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013r.

sprawy **B. N.**

oskarżonego z art. 238 kk i z art. 233 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Oławie

z dnia 23 października 2012 r. sygn. akt II K 575/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Oławie) na rzecz oskarżonego B. N. kwotę 420 złotych (czterysta dwadzieścia), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym;

III. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 86/13

UZASADNIENIE

B. N. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 5 lipca 2011 r. w O. zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Oławie o przestępstwie polegającym na sfalszowaniu dokumentu- umowy kupna-sprzedaży samochodu O. (...) nr rej. (...) tj. z art. 270§1 kk wiedząc, że przestępstwa nie popełniono tj. o czyn z art. 238 kk,

II. w dniu 4 sierpnia 2011 r. we W. składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu karnym prowadzonym pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Oławie przez Komisariat Policji W.- Osiedle na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego i będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań zeznał nieprawdę co do istotnych dla tego postępowania okoliczności oświadczając, iż umowa kupna sprzedaży samochodu O. (...) nr rej. (...) została sfalszowana poprzez podrobienie jego podpisu mając świadomość, iż w przyszłości osobiście ten podpis nakreślił, tj. o czyn z art. 233§1 kk.

Sąd Rejonowy w Oławie wyrokiem z dnia 23 października 2012r. w sprawie o sygn. akt II K 575/12:

I. uniewinnił B. N. od zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 672 złote tytułem poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego,

III. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Oławie, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego. Prokurator zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

W oparciu o podniesiony zarzut Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Oławie, Wydział II Karny do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 9 kwietnia 2013 r. Prokurator podtrzymał apelację i wnioski w niej zawarte.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora jest oczywiście bezzasadna.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo i wnikliwie postępowanie dowodowe, a na jego podstawie sformułował logiczne i trafne wnioski, mieszczące się w granicach swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 kpk, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w pełni aprobejuje poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Sąd Okręgowy uznał, iż podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest bezpodstawny. W uzasadnieniu pisemnym, Sąd Rejonowy poddał wszechstronnej analizie logicznej zebrane dowody, w sposób w pełni przekonujący oraz zgodny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego przedstawiając na jakich przesłankach faktycznych i prawnych oparł swoje przekonanie o wiarygodności tych dowodów, które włączył do faktycznej podstawy wyroku, zaś wnioski ocenne wyprowadzone zostały z całokształtu okoliczności ujawnionych podczas przewodu sądowego zgodnie z dyrektywami prawdy i bezstronności, a tym samym nie wykraczają one poza granice ocen zakreślonych dyspozycją art. 7 kpk. Podkreślić należy, iż fakt, że Sąd Rejonowy krytycznie odniósł się do relacji świadków M. i A. P. nie oznacza naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów. Jak już wskazano w treści uzasadnienia Sąd I instancji odniósł się do całokształtu materiału dowodowego, szczegółowo omawiając poszczególne dowody. Nadto w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew twierdzeniom apelacji, Sąd Rejonowy prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie pomijając żadnych istotnych dla sprawy dowodów. Natomiast nie dające się usunąć wątpliwości, o których mowa w art. 5 §2 kpk należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, iż wersja oskarżonego B. N. przedstawiona w sprawie jest logiczna i znajduje potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w toku postępowania. Opis zdarzeń przedstawiony przez niego tworzy uporządkowaną i logiczną całość. Za słuszne należy uznać stanowisko Sądu Rejonowego, że wersja oskarżonego o tym, iż kopia umowy w rubryce sprzedający była inna od oryginału albo brak tam było danych sprzedającego, które później wpisano jest wiarygodna. Prawidłowo Sąd I instancji zauważył i wziął pod uwagę to, że relacja braci P. zmieniała się, przy czym nie potrafili oni w sposób przekonujący i logiczny wyjaśnić przyczyn rozbieżności w swoich zeznaniach i nie znajdowało to potwierdzenia w innych dowodach.

W ocenie Sądu Odwoławczego w świetle okoliczności sprawy zawarty w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia stanowi jedynie opartą na własnej ocenie materiału dowodowego

polemikę z ustaleniami Sądu I instancji wyrażonymi w uzasadnieniu orzeczenia i w żadnej mierze nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wysnuł słuszne wnioski, że realia rozpoznawanej sprawy nie pozwalają na przypisanie oskarżonemu winy i sprawstwa w odniesieniu do zarzuconych mu czynów.

Mając powyższe na względzie, zgodnie z treścią art. 437 § 1 kpk zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa advokackiego w postępowaniu odwoławczym oparto o treść § 2 ust. 1 i 2 i § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności advokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk.